

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközlelők.

5000 sz. számok 10 kr. jával
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Kossuth-utca
8. sz.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak
Felelős szerkesztő: FRATER SÁMUEL.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7. sz.) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos pett-sor
egyszeri közléseért 7 kr
kétszeriért 6 kr., több-
szöriért 5 kr. fizetendő.
Bélvégdíj minden egyes
beiktatásért 30 kr.

A NYILTERBEN:

minden 4-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkedvezmény-
ben részesülnek.

A díjnokok.

Nem tudjuk, vezetnek-e létszámukról va-
lahol valamely nyilvántartást, de ha várme-
gyénkben vannak ötvenen, akkor ország-
szerte lehetnek s bizonyosan vannak is tiz-
ezeren.

Tizezer ember küzdök tehát — ami
tejjel és mézzel folyó drága hazánkban — azon
kérdés megoldásával: miként lehetne magát
s legtöbb esetben családját napról-napra csak
valamennyire is tisztességesen fenntartani
most ama fizetésből, melyet számára évti-
zedekkel ezelőtt szabott ki az intézők
akarata?

Ugyanazon kérdés ez, melylyel csak
imént foglalkozott az ország a tanítók ér-
dekében, mely épen most van napirenden a
végett, hogy a köztisztviselők — az állam
hivatalnokai — megélhetése biztosítható, napi-
rendre kell tehát kerülnie a díjnokok ügyé-
nek is épen azon jogon, amely jognál fogva
tőlük az állam bizonyos képességeket, meg-
feszített szorgalmat és mindenképp felett becsü-
letességet, azaz általánosságban olyan tulaj-
donságokat követel, a minőkkel szükséges
birnia minden tisztviselőnek.

S most, midőn vármegyénkben „a köz-
ponti díjnokok kara“, segélyegyletté alakulás
céljából tömörülni akar, épen alkalmoszerű,

ha e kérdést azok figyelmébe ajánljuk, akik
méltányos elintézésére hivatvák.

Mert csakugyan megfontolásra érdemes,
hogy azon emberek, a kiket balsorsuk díjnoki
állásra kényszerített, de akikre az államnak
a társadalomnak épen ugy szüksége van, mint
bármelyik közegére: tulajdonképen miért is
vannak — nagy ritka kivétellel — megfosztva
annak lehetőségétől, hogy a napi egy forint
fizetésnél valamikor, mint díjnokok magasabbra
vihessék? s miért kénytelenek minden jobb
jövőbeli reményüket csupán egy-egy kegyes
vállveregetésbe helyezni, s azután esetről-esetre
— — — csalódni?

Ennek okát azon manapság divó rend-
szerben találjuk, mely egyfelől „pártfogoltjai“
számára kevesli az irodai teendőik viteleért
sivár fősvénységgel megszabott fizetést, s más-
felől nincs tekintettel arra, hogy a hivatal-
szobák emez utolsóitól, épen közhivatalokban
foglalkozásuk miatt, társadalmunk hasonlitha-
tatlantul többet követel, mint a közönséges
napszamosoktól.

Mondanunk sem kell, hogy e rendszer-
nek tudjuk be azon sajnálatos körülményt,
hogy az irodák napdijjai sorsa ma rosszabb,
mint bármelyik olyan iparos segédé, aki dol-
gozni szeret, sőt rosszabb, mint azon cselédé,
ki híven teljesíti kötelességeit, s valóban pár
szóval is találóan jelezte helyzetük minőségét
az egyszeri hajdú, ki felebbvalója háta me-

gett társai előtt eme szavakban adott zugoló-
dásának kifejezést: „Ne, ne! ugy beszél ve-
lem, mintha csak díjnokok volnék!“

S tényleg a díjnokok állásukra nézve
ma a semminél is kevesebbek, mert náluk
megtakarításról szó se lehet, előmenetelre pe-
dig kilátásuk alig van.

Ámbár ők is emberek, sőt legnagyobb
részükben gondolkodó, igyekvő, szorgalmas
emberek, akik nélkül a hivatalok állandóul
gyorsan, érthetően és pontosan intézkedni nem
igen tudnának, méltán megérdemlik ez okból,
hogy nem a rég mult idők viszonyaihoz, de
a jelenkor igényeihez mérten legyenek díjazva.

Hogy ez megtörténhessék mindenekelőtt
a mai rendszert kellene megváltoztatni.

A kezdő, kezdje egy forintnál is keve-
sebbel, de az, aki „bevált“, részesüljön az
évek számához szabott, magasabb díjazás-
ban odáig, ahol már irnokká előléptetését
várhatja, s viszont ne töltsenek be a rend-
szeresített helyek olyanokkal, kik az övéhez
hasonló ideig és minőségben azokra maguk-
nak nem szereztek megfelelő érdemeket.

Ez lenne a méltányos és igazságos eljá-
rás legalább azokkal szemben, kik a segéd-
hivatalokban nem ideiglenes, de állandó fog-
lalkozás végett lettek alkalmazva s ott töltik
el életük javarészét.

Mert az, hogy az állam bármelyik szol-
gája akár csak egy évig s nem egész hosszú

TÁRCZA

Jubileum után.

Letűntek a jubiláló napok,
Fölkereste a nép otthonát,
De a nagy fény szívmeleig hatott,
Mert erősnek látja már honát.
Király és nép egy szív lett, egy lélek,
Hála a magyarok Istenének!

Békében telt le egy negyed század,
Szépen virult s haladt nemzetünk,
Királyunk jót tenni el nem fáradt,
Együtt küzdött s szép jóért velünk.
És a béke csodákat teremtett,
Izmosodva újra él a nemzet!

Feledhetlen e napok emléke,
Annyi fény volt, annyi ragyogás,
A népárnak nem volt hossza s vége,
Fölhangzott az „éljen“ harsogás;
Lelkes népek nyílt meg szíve, szája,
Áldást kérve a magyar királyra!

E napoknak lesz egy nagy vivmánya
Ezt a magyar sejti érzi már;
Itt fog lakni szeretett királya;
Lakhelye lesz fényes Budavár;
Magyar leend az udvartartása,
Dicsőségünk külföld is hadd lássa!

Hozzon Isten Fölséges Királyunk!
Szívszakadva várjuk a napot;
Itthon leszesz mindenkor minálunk
Sorsodránk bátran biztatol!
Mig magyar lessz, mig Te élsz, s mi élünk:
A Tied lessz életünk és vérünk! . . .

Lengyel László.

Két napló.

(A „Gömör“ eredeti tárczája.)

I.

Sp. 1892. február 2.

Ma harmincz éve születtem és 16 év óta
vezetem e naplót. Ismét itt ülök író asztalomnál
s kezdem írni e perfekt napnak monoton, ese-
ménytelen históriáját. Nem tudok mit írni, hiszen
nem csináltam e napon semmit — semmit. Psy-
chikai eledelem legfőleg a journalok átolvasása
és semmi több. Most már ez sem nyújt örömet.
Kezdek ugy vélekedni, hogy az unaloműzés-
nél nem sokkal több a céljuk ezeknek a hir-
lapoknak, talán mégis annyi, hogy a politika
labyrinthjába vezessék az olvasót, melybe csak
beljebb menni lehet, de kiszabadulni nem. Hjah!
nincs mindenkinek Ariadneje és fonala. Am
Ariadne szerelméről sem szólhatunk valami nagy,
exotikus enthusiasmmussal. Mert ha logikailag
analysáljuk e dolgot, nagyon precianussá válik,
vajjon tiszta, önosság nélküli szerelemmel visel-
tetett-e Ariadne Theseus iránt. Mert ugyan van-e
e földön önzetlenség, van-e tiszta szerelem, van-e
igaz szerető? — Egy nő azért szereti szíve vá-
lasztotját, mert jól esett neki az az érzés, a mit
szerelemnek neveznek és viszont. Önző volt
Ariadne is. Szerette Theseust, mert tudta, hogy

ő a világ leggenialisabb herosa, s a krétai laby-
rinthusba azért adta kezébe az amussist, mert
önző volt, mert magának akarta megmenteni
Theseust.

Lehet, hogy sötét a kép, melyet festek, de
hát tehetek-e róla, ha a világ hiábavalósága, az
önzés, melyet tapasztaltam, az unsympathia,
melyben talán az egész földön nekem volt leg-
nagyobb részem, a számtalan injuria, melynek
nehéz pallosa oly sok rést ütött szívemen, a
világ csacska szája, a bánat, az aggodalom, a
hálátlanság ily borulatos alapszínben láttatják
velem a világot.

És sajtáságos! Ilyen misanthrop eszmék
gyakorta háborgatnak engemet. Am, in ultima
analysi nem csoda. Nincs önzetlenség, nincs kö-
rültem szerető szív, mely gyöttrő gondolataimat
elűzné tőlem, nincs egy baráti jobb, mely meg-
mentené nekem az örvényeket.

Volt-e nekem örömöm e hosszú harmincz
év alatt? Az az atmosféra, melyben az én
örömöm bimbói virágba szökkennek volna, mindig
tul volt saturálva az irigység hervasztó mias-
máival és az ember, Istennek ez a leglelkette-
nebb teremtése ürmöt öntött az öröm poharába
s oly keserű lett e pohár nekem, hogy ugy
éreztem, mintha az egész világot meg lehetne
vele mérgezni s csak nekem van oly erős orga-
numom, hogy kibirtam azt, anélkül, hogy bele-
haltam volna.

Amde ha tovább contenplállok, azt kell
constatálnom, hogy más embernek sincs semmi,
semmi öröme.

De mi hát akkor ennek az emberi existen-
tának a végcélja? A létminimum és a lét-
maximum korlátai között való örökös nyüzsgő
rialom, végtelen gyötrellem, végtelen harc.

életen át nyomorogjon, s ha szolgáltra tesztileg alkalmatlanná lett, mint a gép összetört kereke, félre dobassék: olyan elszomorító kép, mely nemcsak hogy az államszolgálat fogalmának keretébe be nem illik, de sőt épen csak arra alkalmas, hogy visszariadjon tőle képzetesebb ifjúságunk ama része, mely „véletlenül“ nem tudott eljutni a „zsiros fazekakhoz.“

De mig e tekintetben kedvezőbbre változnának a viszonyok, addig még bizonyosan „sok víz lefolyik a Rimán,“ s mi legkevésbé sem várhatjuk, hogy szerény felszólalásunknak azonnali kívánt sikere legyen. Ezuttal lapunk szűkebbre szorult tere sem engedi meg, hogy az általános vonásokon túl terjeszkedjünk, — ezek azonban megkelle ragadnunk az alkalmat, mert méltányolni tudjuk a megyénk területén levő díjnokok azon törekvését, hogy helyzetüket egyesületi uton is elviselhetővé tegyék.

Azt hisszük, helyesen járnak el, midőn a budapestiek példájára egyelőre a közönség támogatásához felelősek ügyüket, hogy társadalmi uton igyekeznek megteremteni segélyeztetésük alapját, melynek gyarapításától, reményien merjük, legalább erkölcsi tekintetben, a helyi sajtó egyetlen közlönye sem fogja elvonni magát.

Egyébiránt e tárgyhoz — alkalomadtán — még lesz talán egy, és más mondani valónk.

† Pelsüci Hámós Antalné.

Meghalt!

Ezen egyetlen szóban mély gyász, nagy veszteség van kifejezve, mely gyász a családra, melynek mindene, nagy veszteség a megyére, melynek egyik disze volt.

Mert azon hölgyek közé tartozott, kik előtt mindig a Grachusok anyjának nemes példája lebeg, akik, midőn külső ékességeket keres náluk a látogató, így szólhatnak: „Ime gyermekeim!“

Magyarországnak hajdan az ilyen nők

voltak mentő angyalai, az ilyen anyák nevelték a csaták hőseit, a zöld asztalok lánglelkű szónokait és a — — — szabadság mártýraikat is.

Ma, mind ritkábban tűnik fel nemes alakjuk.

Azért nagy veszteség a közéletre, ha egy ilyen nő távozva azon körből, melyet közvetlenül boldogított, örökre megszűnik példájával, működésével hatni környezetére.

Szívvel, lélekkel magyar nő volt, ki nyugodtan zárhatta szemeit örök álomra, mert hiven betöltötte azon hivatást, melyet reá bízott a gondviselés akkor, midőn angyalai közül a földre leküldötte.

Elhunytáról a következő gyászjelentés adatott ki:

„Pelsüci Hámós László nejével Badányi Idával és fiával Antallal, pelsüci Hámós Árpád nejével báró Uszlár Gleichen Ellivel, Mariska és László gyermekeivel, négyesi Szepessy Gyula, Radvánszky Károlyné szül. négyesi Szepessy Katalin férje és gyermekeikkel, ugyszintén id. Hámós József, Hámós Gusztáv, özv. Ragályi Ábrahámné szül. Hámós Matild, Dapsy Hámós Klementin, özv. Hámós Lajosné szül. Révay Rozália, gyermekeivel nemkülönbén Lichtenstein Józsefné szül. Darvas Malvin és Koczán Miklósné szül. Darvas Róza, az összes nagyszámu rokonság nevében is, megszorodott szívvel tudatják, felejthetetlen emlékü áldott jó édesanyjok, anyósuk, nagynénjök, testvérök, sógorné, nagynénjök, illetve rokonoknak özv. Pelsüci Hámós Antalné szül. Négyesi Szepessy Amália urnőnek élete 64-ik évében, 1892. év június hó 15-én délután 2 órakor agyszélhűdés következtében történt gyászos elhunytát. — A drága halott hült tetemei felett a gyászszertartás folyó évi június 17-én délután 3 órakor fog Tornallyán a hely. hitvallásu egyház szertartása szerint megtartatni és június 18-án d. e. 10 órakor a szalóci családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. — Kelt Tornallyán, 1892. június 15-én. — Áldás es béke lengjen áldott porai felett!“

A fájdalom és részvét megható kifejezése, mely megyénk minden rendű közönsége részéről a megboldogott földi maradványait e hó 17. és 18-án sírjába kísérte, enyhítő balzsamként hullhat a gyászba borult család tagjai fájó szívére; mert annak emlékét, akinek elvesztén most kesergnek, sokáig hálásan fogja megőrizni az őszinte kegyelet.

Meghívó.

A rimaszombati községi elemi és polgári leányiskolában az évről évre tartatott a következő rendben tartatnak meg:

Szombaton, június hó 18-án d. e. 10 órakor a rom. kath. növendékek vizsgája a polg. iskolában.

Vasárnap, június hó 19-én d. e. az ág. ev., d. u. az ev. ref. növendékek hit- és erkölcs-tani vizsgája az illető hitfelekezeti templomokban.

Csütörtökön, június hó 23-án d. e. az első elemi. d. u. a második elemi oszt. vizsgája.

Pénteken, június hó 24-én d. e. a harmadik elemi, d. u. a negyedik elemi osztály vizsgája.

Szombaton, június hó 25-én d. e. az első polgári leányosztály vizsgája. Délután 4 órakor francia, ezután a tornavizsga.

Hétfőn, június hó 27-én d. e. a második, d. u. a harmadik polgári leányosztály vizsgája.

Kedden, június hó 28-án d. e. a negyedik polgári leányosztály vizsgája.

Szerdán, június hó 29-én d. e. fél tizenegy órakor a tanév ünnepélyes berekesztése, záróvizsgája a „Három-Rózsa“ nagytermében.

A vizsgálatok tartama alatt a növendékek kézimunkáiból és rajzaiból női kézimunka és rajzkiállítás lesz a polgári iskola II-ik, III-ik osztályában.

A vizsgálatok nyilvánosak lévén, erre ugy az érdekelt szülők, mint a tanügy barátai tisztelettel meghívotnak.

Rimaszombat, 1892. június hó 14-én.

A leányiskolák igazgatósága.

Időrendi naptár.

Június 19-én d. u. 3 órakor: Az asztalos ifjúság táncmultsága a Széchényi-kertben.

Június 20-án. A Széchényi Kolonich-féle segélydíjas alapítványra hirdetett pályázat határideje.

Június 21-én délelőtt 9 órakor. A megyei központi választmány ülése.

Június 23-án. A közhasznú czélokra rendezett XVI. sz. államsorsjáték huzása Budapesten.

Jún. 26-án. Lelkesválasztás Urapanyton.

Június 26-án délután 3 órakor. Díjnokok nyári multsága a Széchényi-kertben.

Június 30-án. Határidő az 1892. évi utadó fizetésre kötelezettek névjegyzékének az alispáni hivatalhoz kívánt betérjesztésére.

Julius 1. Pályázati határidő „Homoktalajokon építendő pinczehelyiségek és költéselőirányzatai“ című munkák beadására; díj 1000 forint. (Lásd a vármegyei hivatalos értesítő f. évi 15. számát.)

Tisztelettel felkérjük lapunk amaz olvasóit, kik az első negyedre járó előfizetési összeget még ez ideig be nem küldötték, hogy azt mellékelt postautalványon lapunk kiadóhivatalába (Kossuth-uteza 7. sz.) be- küldeni sziveskedjenek.

Az ifjunak főczélja jó renommeét szerezni magának. Állítsuk fel azt a hypothesis, hogy e czélját elérte. Boldog egy rövid ideig, amde ismét új czél kell kitzúnia, a mely után törekednie kell. Családot akar alkotni? Jól van! Hát azután? Gyermekeit akarja felneveltetni, nagyokká, hasznos polgárokká tenni. Így van jól! Hát aztán? Aztán semmivé válni. Por és hamu lesz belőle és elcsúsznak az emberi vágyak, és megszűnik az individualismus önzése, az impressionismus extasisa, a suggestiók vibrálása, és szétoszlik a test, mint a köd és pára. És a lélek? Azt mondják, hogy az külön válik és amint a test e földön jól vagy rosszul viselte magát, mennybe vagy pokolba megy. Ki tudja? Ki látta?

Mint óriási sphinx a rejtelmes homályban, ugy mered fel előttem ujlág meg ujlág a hamleti kérdés: Mi hát az élet czélja?

A boldogság?

Ez nagyon határozatlan, definiálatlan fogalom. Ki ebben, ki abban találja boldogságát.

Az emberi tökéletesedés?

Hiszen tökéletesek minden tekintetben ugy sem lehetünk s elérhetetlen czélokért Don Quichotti harcztot harcztolni nem kellemes dolog.

Talán a morális jó cultiválása? Ez sem lehet, mert hisz az emberi érzés szirtfokán megtörik e cultusban vetett erőnk s belátjuk, hogy e czél- nak valóra váltása is a pszichologiai absurditások hazájával határos.

Nem contemplálok tovább. Az emberi existentia czéljáról való meditalás vagy az örültség éjszakájába, vagy az öngyilkosság örvényébe vezet.

S arról vajjon mit gondoljak, hogy az ember

sorsa előre el van határozva, akármilyen rossz, itt a földön jutalmaztatik s akármilyen jók, — büntetetik, ki mire praedestínáltatott.

Mi hát az élet s mi a halál? Ez örök nyugtalanság s küzdelem, amaz örök elmulás, abszolút esend.

Érdemes-e hát élni?

Miért küzködjön az ember, ha nincs semmi czélja? Miért maradnak meg tovább is észbontó fájdalmaim s kétségbeesésem marczangoló karmai között? Nem mindegy, akár most omlok a Nirvánába, akár egy pár decennium multán?! Sőt talán minél hamarabb meghalok, annál jobb. Hiszen a míg élnék még, mennyi kint, fájdalmat kellene elviselnem, mennyi igaztalanság, hálátlanság, irigység sujtaná keblemet, a világi önzés hány sajtó sebet ütne szívemen? Még egy pár percnyi szenvedés, egy ujjmozdulás, egy dörrenés — — és a mulandóság avatag zephyrje arczomra legyint, és én nem érzem a kint, nem a fájdalmat, nem a kétségbeesést, idegeim összeomlanak és eltemetnek. Bizonyosan jobb lesz ott elfeledve, eltemetve lenni, mint az irigy tömeg nyüzsgő zajában érezni a hangtalan magányt!!

De nem!

Megmutatom a világnak, mely már annyiszor megsértett, mely már-már egészen elfeledett, — megmutatom, hogy még én is élek. Elmegyek, kezefogok Carnevállal és áldozni fogok Terpsychorének. Leszek a lányos anyák szemefénye, a leányvilág legbohémebb Don Jouanja, a czimboráknak legvigabb tánczingerlője, az újságok és hírek centruma. Igen, kilépek még egyszer elébbe hitvány világ, megmutatom, hogy nem törtél még össze, hogy igaztalanságod nem adott halálos sebet; kimegyek a világ szinpadára,

és a mikor legjobban fognak tapsolni, akkor fog süviteni a golyó méltó finiseül a nagy tragicoediának.

II.

Sp. 1892. február 5

Az életnek igenis van czélja: a morális jó és boldogság cultusa által való tökéletesedés.

Ha végig olvasom február 2-iki naplóm, megállok bennem a lélek, eláll a szív verése és zsibbadtság fog el. Óh, hogy nem volt akkor, Istenem, egy villám, mely lesujtotta volna az istentagadó hitetlent?! De te jó vagy, jobb, mint ember képes lehetne rólad phantasirozni. Nem büntetsz, amde jutalmazol.

Szerelmet dobtál szívembe és annak az édes, édes leánynak a szívébe. Szeretjük egymást és boldogok leszünk. S ezt mind csak neked köszönhetem uram, mert te alkotád az embert, te alkotád a nőt, s a te műved a szerelem mindenható, csodanagy energiája is.

Mily blasirtan, mily fádán mentem a bálba?! Mily nehezemre esett vigságot erőltetni a hitetlenség, a kétségbeesés által eltorzult arczomra?! És mily életkedvvel, mily vidor impulsussal, mily boldogan jöttem haza?!

Most már tudom, mi az élet czélja?

Megtértem!

Az életunt atheistából hívó s boldog ember lett csodahatásu impressiód alatt, óh Isten! óh szerelem!

Juhász László.

HIREK.

— **Személyi hírek.** Ludvig Gyula, a magyar állam vasutak elnök-igazgatója több magasrangú vasuti tisztviselő kíséretében f. hó 17-én délben városunkon keresztülutazva, megsejtelte a feled-tiszolci vasuti vonalat. — Pákosy Páxi Károly és Albory Jenő báró altábornagok a múlt hét folyamán városunkban időztek.

— **Kinevezések.** Pavletits Béla helybeli kir. törvényszéki jegyző, társas életünk e kiválóan szorgalmas és mindenkitől szeretett tagja, az egri kir. törvényszékhez albiróvá nevezetett ki. — Dobsa Géza a tornalljai járásbíró albirója a pétervásári járásbíróhoz járásbíróvá léptetett elő. — Gazda Pál helybeli illetőségű végzett joghallgató pedig a kassai ítélőtábla területére díjas joggyakornokká lett kinevezve.

— **Eljegyzés.** Putnoky Mór országos képviselő f. hó 11-én váltott jegyet Szentimrei Károlyi Sarolta urhölgyvel, Szentimrei Károlyi János gesztetei földbirtokos igéző unokájával. Áldás és boldogság kísérje a szép frigyet!

— **Házasság.** Szűcs Miklós állami erdőfelügyelő pünkösdi másodnapján vezette oltárhoz Sédér Gizella kisasszonyt Ajnácskón. Tartós boldogság legyen osztályrészük.

— **Esküvő.** Dr. Cziner Miksa helybeli ügyvéd f. hó 14-én tartotta esküvőjét Balassa-Gyarmaton Kohn Ilona kisasszonnyal, Kohn József drahi pusztaiban hasznóbérlő leányával.

— **Baromfi-tenyésztési előadás Rimaszombatban.** Az orsz. baromfi-tenyésztési egyesület megbízásából Parthai Géza igazgató e hó 21-én szakelőadást fog Rimaszombatban tartani az okoskerü baromfi-tenyésztés miként való fejlesztése és kereskedelmének rendezéséről. A mindenesetre kiváló érdekű felolvasásra felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Megyénk központi választmánya** e hó 21. napján (hétfőn) a megyeház kisebb tanácskozási termében, d. e. 9 órakor ülést tart, hogy az országgyűlési képviselő választásra jogosítottak 1892. évre érvényes ideiglenes névjegyzékének összeállítására tárgyában beérkezett munkálatokat és felszólamlásokat elintézzék.

— **Díjnokok nyári mulatsága.** Lapunk mai vezércikkében megemlékezünk azon legkevesebb irigyelhető helyzetről, melyben vármegyénk „Sanyaró Vendel”ei „Éhös Péter”kednek, — jelezve mindenesetre méltánylandó azon törekvésüket, hogy egyesületté alakulva által társadalmi úton segítsenek magukon addig is, amíg „felsőbb helyen” szintén tesznek érettük valamit. Mondanunk sem kell, hogy e törekvésük megérdemli a figyelmet, a közönség pártfogását annál inkább, mert mi tagadás benne — a társadalomban ők alkotják azon elemet, melynek állására teljesen illik e jelző „cifra nyomoruság”. És ez a legvagasztalanabb sors a világon, mert az, akit utólról, még a közdakozás után sovargó tarisznyát sem akaszthatja magára, — mert az, aki — legtöbbször saját hibáján kívül sok, sok évig benne eviczkél, csak a sirban tud tőle megszabadulni. (Az igaz, hogy ilyenkor — néha — ingyen kapja a koporsót.) Ezen „urak” nyári mulatsága fog megtartatni mához egy hétre (vasárnap) a városkertben, első lépésül ahhoz, hogy testületté alakulva, a közönségnek — törekvésük iránti — rokonszenvétkérdemelve, ha szegényesen is, de önértékesen megküzdhesse „állásuk” nehézségeivel. Értesülésünk szerint a rendezőség minden gondját arra fordítja, hogy vendégei kellemesen mulassanak a köröndben, hova csak meghívottaknak lesz megengedve a belépés. Az érdeklődés különben — amint tudjuk — már eddig is oly tágkörű e mulatság iránt, hogy ha csak kedvezőtlenül nem fordul az idő egyike leend a legsikerültebbeknek.

— **Vármegyénk közigazgatási bizottságának** e hó 13-ik napján tartott rendes havi üléséről szölvő tudósunk közlését mai számunkból a legközelebbi alkalomra kellett halasztanunk, — mire névvel olvasóink szíves elnézését annál inkább remélhetjük, mert e halasztás által a közlemény érdekességéből semmit sem veszít.

— **Rimaszécs** m. városban f. hó 15-én a reggeli órákban egy lakóház villámcsapás okozta tűz martalékává lett. A tüzoltás körül elismerést érdemlő tevékenységet fejtett ki a csak mostanában szervezett és még teljesen felszerelve sem lévő rimaszécsi önkéntes tüzoltó csapat, mely épen azáltal, hogy ezen kezdetleges volta dacára is ügyesen működött, kétszeresen dicséretre méltó. Az erélyes törekvésnek melyet a tüzoltóság tanusított, rövid idő alatt sikerült lokalizálni a tüzet, és a villámsújtotta házban kívül a tüz semmi mást el nem pusztított, noha a tüz kiütésekor nem sok remény fűződött a szomszédos épületek, köztük a tőszomszédos községhez, melyben a körjegyzőség irattára van, megmentéséhez. A szép siker kétségtelenül a

tüzoltóság érdeme; derekasan működött az egész csapat; különösen kiváltak: annak parancsnoka Keviczky Béla, kinek a tüzoltóság létesítése körül is érdeme van, tapintatos vezetésével, Róth Lajos ügyes csapatrendezésével, Borbáth Gábor, Lőcsös János, kiknek bátorsága mentette meg Farkas Ferencnek az égő ház elűsítő részét képező faszindelyvel fedett házit. Kitüntek még többek között ügyességben Kovács János és Krakovits János. Az ilyen a veszedelemben a közjóért küzdő bátorság megérdemli a dicséretet. A közjó érdekében kívánatos, hogy ezen új intézmény pártfogásban és támogatásban részesítsék, Rimaszécs m. város érdeke követeli, hogy az első próbát oly kitartóan, sikerrel kiállított tüzoltócsapat mihamarabb teljesen felszereltesék!

— **A kereskedelmiminister** egyik rendeletével utasította a posta és távirdahivatalokat, hogy a 300 frtot meghaladó távirati utalványoknál eddig szokásban volt 20 szavas válasz-távirat díjának beszedése elmaradjon.

— **Lelkész választás.** Az uzapanyiti ev. ref. hitvallású egyház megüresedett lelkesi állomása e hó 26-ikán (vasárnap) választás útján fog betölteni. Jelöltek: Pál Ferenc rimaszombati, Magyar István f.-balogi, Molnár József kálósai segéd- és Szűk Gyula uzapanyiti helyettes lelkes.

— **A murányvölgyi vasut** ismét egy nagy lépéssel közeledett létesítése felé a kereskedelmi kir. kormány által közelebb tett örvendetes kijelentés folytán, melynek közlését, habár ezzel minden más — megyénkbeli — lapot megelőzhetnénk, akkora halasztjuk, midőn az e nyáron tartandó megyebizottsági közgyűlésen már tárgyalatott.

— **Üdvös intézkedés.** A földművelésügyi m. kir. ministerium elhatározta, hogy a fioxera által elpusztított területek újból beültetésének nagy munkáját mielőbb megkezdeti, e végből Munkácsy József miskolczi lakos borászati tanítót utasította, miszerint a kerületébe osztott azon községeket, melyekben szölvő műveléssel foglalkoztak, látogassa meg, s azokban amerikai szölvő vessző gyökereztetése végett alakítsa telepeket, hogy azokból a beültetéshez szükséges alanyok minden gazda részére pár év alatt kiszolgáltathatók legyenek. Nevezett tanító ur ez ügyben már meg is kereste megyénk hatóságát azon értesítéssel, hogy az érdekelte községek névjegyzékének vétele után azonnal, lehetőleg már a közeledő július hó elején megkezdhesse körutját. Miután megyénk alispáni hivatala a kívánt adatok beszerzése iránt sürgősen intézkedett, kétségtelen, hogy a kormány által területre vett nagy horderejű munkálat megyénk területén pár hét alatt kezdetét veendő, s ha szölvő gazdáink abban hathatósan közre működni, a kiküldött tanítót feladata sikeres megoldásában megfelelően támogatni el nem mulasztják, közel leend az idő, melyben Gömör megye hajdan virágzott bortelemelése visszanyerendi jelentőségét.

— **Apa és fiu.** Ujházy Sámuel nadabulai lakos nem valami jó egyetértésben él fiával Ujházy Lajossal, a folytonos civakodás napirinden van. — Múlt hó 12-én este azután az ügy tragikus befejezést nyert. Ugyanis úgy 7-8 óra között Ujházy Lajos a lakóházból kifelé indult, midőn a tornácra lépett, egyszerre csak hátulról egy kardvágást kapott fejére atyjától, midőn pedig megfordult egy másikat egy harmadikat, negyediket, de ezeket már karjával felfogta. Sőt midőn atyja látta, hogy fia mindezekre nem esik el, bekiáltott gazdasszonya Karnák Gusztávnának, hogy jöjjen ki és segítsen neki fiát megölni, s nevezett nő csakugyan kiszaladt a konyhából és a magával hozott kést Ujházy Lajos balkarjába ütötte, kinek csak nagy nehezen sikerült a szomszédba elvándorolni, hol azután gondos ápolásra talált. Szünetelt sérülései az orvosi láteliet szerint legalább is 40 napi gyógyulást igényelnek. De mert koponyacsont részleges törése is van jelen; nem lehetetlen, hogy halált okozók lesznek. — A fiu apja ellen a feljelentést szándékos emberölés miatt megtette. Bizony szomorú dolog, midőn apa és fiu között ilyen módon nyilvánul a szeretet.

— **Iparhatósági megbízottak választása.** A nagyrőczei szolgabírói hivatal, mint iparhatóság mellé rendelt megbízottak választása e hó 2-ik napján történt meg Jolsván, hova a járásbeli kereskedők és iparosok e célból összehívtattak, kik közül ifj. Glósz András, Gvacsosvicski Jánost, Hajszter Jánost, Jurin Sámuel, Müller Sámuel, Müller Lajost, Pakesz Dánielt, Rudnai Károlyt, Tomázi Sámuel és ifj. Tomesz Lajost tüntette ki a közbizodalom. Érdekes, hogy az egész járásból összesen csak 10-en gyakorolták választási jogukat, névszerint: Beczer András, Brozman József, Czibur Emil, Gvacsosvicski János, Hajszter Sámuel, Jankovics Sámuel, Lukács Sámuel, Rajner János, Wolf Sámuel, Urbani L.

András. A rimaszécsi szolgabírói járásban körjegyzőségek szerint pedig következők lettek megválasztva. Almágyon: Braun Mór, Uzapanyiton: Lukács János (gépész), Darnyan: Molnár János (serkei lakos kőműves), Felső Balogon: Ujj Illés, Rimaszécsen: Csicsur Ferenc (kékfestő), Várgedén: Simon Ferenc (kovács), Pálfalán: Csobo János (cipész), Sőregén: Kasza Ferenc (ajnácskői lakos cipész). A választás iránti érdeklődés — dicséretére legyen mondva a vidéki iparnak — általában igen élénk volt, csupán a velkenyei körjegyzőség iparosai nem éltek választói jogukkal.

— **Erdész választás.** Jolsva város erdészeül, az e hó 3-án tartott közgyűlés alkalmával, a képviselő-testület által, 15 pályázó közül Érsek István lett megválasztva.

— **Szülői gondatlanság.** Gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt vonta felelőségre a kir. törvényszék Ragan Jánosné szül. Baran Szabina szirki lakónőt. — Ugyanis a múlt év november 14-én nevezett nő ruhamosáshoz készülvén, egy nagy fazékba vizet forralt. Midőn a víz felforr, a fazekat a földre tette, maga pedig fáért távozott, míg oda volt 2 1/2 éves kis gyermeke a forró vízzel telt fazékba esett s magát annyira leforrázta, hogy ennek következtében elhalt. A végtárgyalás f. évi június 30-án lesz.

— **Öngyilkosság.** Vido Ilona helybeli szakácsné, e hó 18-ik napjának délelőtti óráiban, szolgálatadó gazdája házában, strychninrel megmérgezte magát. — Kétségbeesett tettének indokára némi világot vet hátra hagyott, s urnójához intézett levelének eme kitétele: „Szegénynek lenni, és becsületesnek maradni, mai világban, vajmi nehéz.”

— **Szerencsétlenség a sineken.** Folyó hó 17-én, pénteken a 6941. sz. vonat a bakostöréki örháznál egy Kovács János nevű alig 15 éves gyermeket oly szerencsétlenül sodort maga alá, hogy kerekéi a gyermek mindkét lábszárát leszakították. A sérültet nyomban a helybeli kórházba szállították, hol öt órai iszonyu kínlás után kiszünetelt.

— **A szarvasmarhák vizsgálatának eredménye** — amint értesülünk — eddig nem ad különös aggodalomra okot. A rimaszombati szolgabírói járásban május hó 20-29 napjain megtartott beható vizsgálat folytán hivatalos megállapítás szerint, a járás egyetlen községében sincs ragadós tüdőlobban szenvedő állat; — a nagyrőczei járásban, névszerint Vernáron 3-, Telgárton 2-, Sumjanczon 6- és Helpán 1 gazda marha állományában találtatott összesen 105 db marha gyanusnak, de ragadós tüdőlobban olyan betegnek, hogy kiirtása elrendelhető lett volna — egy sem; — a gyanus állatok e hó 10-ik napján Poprádra hajtottak, hogy onnan — értékesítés végett, valamely piacra szállíttassanak. Egyébiránt a ragály kitérésének megakadályozása céljából kényszerűleg eladandó szarvasmarhák tulajdonosainak kártalanítása iránti intézkedés megtéttett, a menyiben a becső bizottság megalkattatván, mielőtt a marhák továbbittatnának, minden egyes darab értékét megállapítja s ezt nyomban ki is fizeti.

— **A dohány csempészet** sok gondot okoz a kormánynak, anélkül, hogy a törvény által is tiltott üzérkedést megszüntetni vagy legalább szembetűnően meggátolni sikerült volna. Erre lehet következtetni azon újabb kiadott szigorú rendeletről, mely szerint a törvényhatóság által különösen a hatósági községek és községi előjárók szigorúan utasítandók, hogy „hatóságaik területén a dohány csempészetet erélyesen ellenőrizzék és üldözzék.”

— **Szíves tudomásul.** Azok, a kik a díjnokok által f. hó 26-án megtartandó táncmulatságra meghívót tévedésből nem kaptak és arra igényt tartanak, e végből szíveskedjenek a rendezőséghez fordulni. A rendezőség.

— **A mesterséges eső** készítését teljesen kétségbevonni nem lehet; a robbantásoknak tagadhatatlanul van hatásuk, de az eső előállítása még igen költséges. Egy záporosó előállítása egy angol lap szerint 21,000 dollárba, azaz majdnem 50 ezer forintba kerül.

— **RÖVID HIREK.** Köviben f. é. június hó 2-án a Topor János örizete alatt álló kondából 9 drb sertés 75 frt értékben ismeretlen tettes által ellopott. — **Kokova** mellett a Palásek Mátyás leszniczei hegyen levő tanjáráról f. é. június 3-án éjjel a bezárt istállóból egy drb fehér szőrű 60 frt értékű tehenet loptak el. A megejtett nyomozás eddig eredményre nem vezetett. — **A f. hó 13-án** megtartott városi képviselő-testületi közgyűlés a szabadkai méntelep számára építendő vízvezeték átvételéről és használatba adásáról szóló jelentéseket s jegyzőkönyveket tudomásul vette és elfogadta. — **A közoktatásügyi ministerium** Tóth Béla építész-mérnöknek 400 frtot engedélyezett szaktanulmányainak a gyarapítása céljából. Tóth Béla városunk szülvője. — **Tanítóválasztás.** Ratkón az ev. iskola tanítójává Mikulás János gesztetei tanítót választották meg.

Irodalom.

„A magyar gyorsírászat tankönyve.“ Gyorsírászatunk irodalma újból egy hatalmas művel gyarapodott. Ugyanis e napokban jelent meg Szabó Sándornak gyorsírászat tankönyve. Ezen mű sokban különbözik az eddigiektől. A szerző arra törekszik, hogy a gyorsírászat elsajátítását lehetőleg megkönnyítse. A szabályokat számos gyakorlatlalt teszi érthetővé. A tananyagot kívül számos érdekes olvasmányt ad a tanulónak. — Ilyenek: „Gabelsberger sirjára“ (költemény Hirsch Nándortól); „Séta a tengerparton“ (Balogh Ferencztől); „A föld származása“ (Pallagh Gyulától). Továbbá egy jeles cikk közöl ismert írónk, Gopcsa László dr. tollából. Ezeket kívül előadja a „budapesti magyar gyorsíró egyesület“ célját, tagjainak köteletségét. Ismereti az újabb időben alakult női gyorsírókört; gyorsíró nők leveleit, valamint jeles férfiak nyilatkozatait a gyorsírásatról közli. Érdekes adatokat hoz a gyorsírásatról és annak elterjedéséről. Bemutatja Gabelsberger Ferencznek és Markovits Ivánnak arcképét életrajzával együtt. Bátran ajánljuk ezen tankönyvet azoknak, kik a gyorsírásat önszorgalomból akarják elsajátítani. Megrendelhető a „Gyorsírásati Lapok“ kiadóhivatalában, Budapest, (III., Donáti-utca 5.). Ára 1 forint.

— **Pazar fényvel és pompával** jelent meg a „Magyar Génius“ koronázási albuma, melyet Zichy Géza gróf „Király, királyné éljenek!“ című lendületes költeménye vezet be. A „Magyar Génius“ alkalmi lapjában csoportosítva találjuk az 1867-iki koronázás részleteit megörökítő összes képeket és a koronázási jubileum alkalmából lefolyt ünnepélyességeket ábrázoló illusztrációkat, még pedig oly remek kivitelben, hogy ezekben már a modern technika vívmányait találjuk fel. A koronázási albumból kiemeljük a következő illusztrációkat: „Gróf Károlyi István, mint a lovasbandérium vezetője“, „Ő felsége bevonulása: Andrassy-úti részlet“, „A bandérium“, „A vár udvaron: a bandérium Ő felsége előtt“, „Részlet a bandériumból“, „Részlet a diszkocsisorból“, „A bandérium elvonul a király előtt“, „Az operaházi diszeloadás“, „Kivilágítás: Tűzijáték a Gellérthegyen“, „A kivilágítás“ stb. stb. Általában alkalmunk volt meggyőződni arról, hogy a „Magyar Génius“ gyakori és kellemes meglepetésekkel szolgál előfizetőinek. Melegen ajánljuk olvasóinknak e diszes lapot, melynek

előfizetési ára egész évre: 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre: 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Kerepesi-út 14. sz.

Ő Felsége a király és a királyné sajátkezű irását és névalírását mutatja be a „Képes Családi Lapok“ legutóbbi számában olvasóink. Mindent, a mi új és az olvasóközönség előtt ismeretlen, a „Képes Családi Lapok“ hasábjain láthatunk meg először. A koronázási dísz-szám után, mely mindenkinek a legkellemesebb meglepetést szerezte, a felséges uralkodópár hiteles sajátkezű írás- és névalírásával kedveskedik olvasóinknak, és valóban oly szép kiállítással adta azt ki, hogy e számot mindenki, mint egyik legnevezetesebb emléket fogja őrizni. A küszöbön álló júliusi új évnegyed alkalmából felhívjuk t. olvasóink figyelmét a „Képes Családi Lapok“-ra és jó szolgálatot véltünk tenni, midőn azt legmelegebben ajánljuk. A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, mely előfizetési összegek a kiadóhivatal címére: Budapest, Nagyköröna-utca 20. szám alá küldendők.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

W. F. Helyben. Közleménye történelmi eseményeknek a száraz felsorolása lévén, az lapunkban helyet nem foghatott.

L. S. Rozsnyó. Hisz ön valóságos Kanibál. Nem elég, hogy egy tizenhat éves leánykát egy egész féléven keresztül önkívületi állapotban tart, hanem a végén még meg is őrjiti. Ez kegyetlenség!

H. J. Jolsva. Közreműködését a legnagyobb örömmel vesszük és szíves tudósításait várva-várjuk. Hogy jubiláris levele helylyel-közzel megrövidült, azt mi sajnáljuk legjobban, de lapunk térszűke miatt kénytelenek voltunk vele.

B. A. Varbócz. Levelével mindenben egyetértünk és ha a benne apostrophált személyiség nem olyan nagyon kicsi, közre is adjuk. Máskülönb mi az olyan hazafiatlan czélzatu tüntetéseket éber szemekkel kísérjük és minden erre vonatkozó értesítéseit köszönettel vesszük s adjuk közre.

G. V. N.-Röcze. Levelét és b. lapjának legutóbbi számát összevetve, a dolgot még nem találjuk oly tisztázottnak, hogy ahhoz érdemileg hozzászólhatnánk.

Piaczi árak

Rimaszombatban június 18-án tartott hetivásáron.

Termények	Minőség-hect.-ben	Ár 100 kgmonkint	
Buza	75—77	7.90	8.10
Buza	78—80	8.20	8.40
Feles	74	7.80	8.00
Rozs	70—72	7.50	7.90
Árpa	60—62	5.00	5.20
„	62—66	5.50	6.00
Zab	39—41	5.50	5.60
„	41—44	5.80	6.00
Tengeri	74	4.30	4.50
Köles	—	5.00	5.50
Széna	—	2.00	2.20
Zsupszalma	—	1.70	1.80

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy

ÜZLETHELYISÉGEMET

Tompa Mihály-utca 4. sz.,
tek. özv. Zehery Gáborné asszony házába helyeztem át, hol is további becses pártfogásukat alázattal kérve, maradtam mély tisztelettel

Rüköh Jenő,
könyvkötő.

Tanulónak

felvétetik egy jó házból való, 2—3
gymn. osztályt végzett fiú
GYÖRFFY P. G.
könyvnyomdájában.

Löfkovics Lipót

NŐI és FÉRFI DIVAT-TÁRA,

RIMASZOMBATBAN, FŐ-TÉR 24.

Valódi
KARLSBADI CZIPÓK
FŐRAKTÁRA.

TURISTA-INGEK
és
* Ö V E K. *

UJDONSÁGOK
az 1892.
tavaszi idényre.

LEGUJABB DIVATU NŐI ZSAKETEK, KÖPENYEK, CAPES PELERINES stb., LEÁNYKA-KABÁTOK ÉS KÖPENYEGEK,
Női porköpenyek lizterből és selyemből, leány- és fiu-ruhák,

NŐI S LEÁNY-KALAPOK,
NŐI-, FÉRFI- és GYERMEK-CZIPÓK, NYAKKENDŐK, FIU-KALAPOK,

95 kr. Férfi puha kalapok, 30-féle színben **95 kr.**
selyemzsinór-szegélylyel,

NŐI FELÖLTŐK A LEGOLCSÓBB ÁRAKON,

Női, férfi és gyermek fehérneműk.

Napernyők 55⁰-kal olcsóbban, mint bárhol!

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.